Härmed ber jag få relatera ett par minnen från mina första officiersår vid Skånska Husar reg.te.

Efter att under år 1866 ha genomgått ridskola å Wettinge under Rytmästare Philip von Staten, där man fick den mest gediga och instruktiva utbildning och under år 1867 ha genomgått ridskola i Ystad för Rytmästare sedermera Överstelöjtnant Stakes von Staten vid Kronprinsens husarer blef jag 1868 kommenderad till exercisskadronen å Hercevdsklester. Som skvadrons chef hade jag Rytmästare Casper Ehrenborg från Hofdala. 1.ste Löjtnant var Gustaf von Essen äldste son till Generalen Grefve Gustaf von Essen. 2.den Löjtnant var Göta Waehlmeister från Hauteloup, Underlöjtnanter voro undertecknad och en till hvilken jag ej minnes. Denna kommendering var, hvad väderleksförhållandena beträffar, det värsta jag upplefvat. Vi hade en hård af ända till 35° så man allt emellanåt fick göra uppehåll i öfningarna och låta truppen gnida öron och händer och ändå lyckades det ej att hindra frostskador. En period snöade det så intensivt, att där låg cirka 2 alnar nö på hesningarden och då var ej annat att göra än uppbåda skyttar och köra bort en del af snön samt köra dit sand för att bilda volter och fyrkanter till ridning. På den tiden fanns ej mer än ett ridhus. Efter några dagar blef ett lika intensivt snöande och så upprepades samma manöver. Härefter inträdde en regnperiod omvexlande med frost, så hela hesningarden och exercisfältet var som en ingata. Hvad det under sådana förhållanden ville säga att utbilda truppen, kan hvar och en fatta.
Under denna kommendering fick jag mig tilldelade 8 st. 1 kle. rekryter beridna på 1 K. remonter. Nutidens officiarer skulle nog förvåna sig öfver sådant och med skäl fråga hur det gick med den utbildningen. Ja, nog fick man arbeta tråget, men det gick och utan skrot ganska bra, men så var det ej heller då som nu för tiden att manskapet voro beridna på ädla hästar, utan hade hästarna blott 4 felfria ben så antogos de.
En annan episod inträffade under regementsmötet 1877. Där kom ett våldsamt skyfall med åska, att hela heden stod under vatten. Mellan Drottninglägret och Skånska Husar lägret samt bakom lägret forsade vattnet som en bäck. På den tiden hade så väl befäl som trupp i tält och hästarna voro bundna vid kruppstreck. Svrie och Fjeldstad

skvadroner fingo flyttas ut på högre belägna platser ute på heden.
För Kolleberga skvadron, där jag då tjenstgjorde, var det dock besvärligast
ty vattnet hade ej något aflopp, utan vi måste gräfva ett dike därifrån
till sandgrafven, som ligger vid nuvarande jernvägen, för att afleda detta.
Troligen synes ännu märke efter detta dike. Persedlar, instruktionsböcker
toffler m.m. flöto ute på heden och Arrie och Tjerestads skv. måste tälta
ute på heden.
Jag blef kommenderad att med 50 man och reg:ts spruta tåga upp till en
eldsvåda bakom de s.k. Kungl. paviljongerna och måste vada öfver där
allt vattnet strömmade, hvilket ej var vidare angenämt, då vattnet
gick upp öfver knät.
Under mina första officersår red ju Skv. Chefen framför mitteltroppen,
äldste höjtnanten på högra flygeln och 2:dre höjtn. på venstra och Und.
höjtnanten bakom mitteltroppen. Mycket skulle ju kunna tilläggas, men
jag vill ej ingå på några personligheter.
Jag tager mig friheten sända en fotogri öfver Sk. H. R. uniform,
sådan den såg ut i gamla tider. Denna uniform har till största delen
burits af min fader med undantag af byxor och stöflar, som jag fick af
Major Otto Berch och som han burit som brudgum. Vid mitt afsked
skänkte jag denna uniform till Artilleri museum i Stockholm, kom=
pletterad med kartuschrem, sabetaska och sabel och där kan den be=
skådas, af den som är intresserad härför.

Klippan den 27 Juli 1927
Julius August von Platen.